

som de henlægge til Reservecapitalen; ellers ere de, der have Indtægter, Aktionærerne, mellem hvem Indtægten fordeles, og jeg ser saaledes ikke, at der er nogen Grund til at stille dem væsentlig anderledes end Andels-selskaber og lignende Virksomheder, der jo ogsaa drive en Næring, hvoraf Udbyttet kommer Skatteyderne til gode. Der er jo intet Spørgsmaal om, at den Skat, man saaledes lægger paa Aktieselskaberne, er en Dobbeltbeskatning; man beskatter først denne særlige Indtægtskilde og derefter beskatter man igen Udbyttet, naar det er tilfaldet hver enkelt Aktionær. Det eneste, der kan anføres til Forsvar for Forslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger, er i Grunden det, at Kommunerne trænge til flere Penge; og her er et Skatteobjekt, som er nemt at ramme. Men det forekommer mig ikke i og for sig at være en tilstrækkelig Begrundelse af en Beskatning. Og dernæst kan det siges, at det er muligt og vel maatte endog ogsaa sandsynligt, at en Del af den Indtægt, som Aktionærerne saaledes have som Aktionærer, dog ikke bliver ramt af Indkomstskatten, og at man derfor paaligner denne særlige Ekstraskat. Ja, men jeg ser ikke rettere, end at man med affurat samme Føje kunde tage en hvilken som helst Klasse næringsdrivende, lad os sige f. Eks. Høerne og sig: Det er højt sandsynligt, at vi ikke ramme dem rigtigt, fordi mange af dem ikke have nogen klar Forestilling om, hvad deres Indtægt er, og fordi de ikke forstaa at opgøre rigtigt; Udningskommissionen kan heller ikke ansætte dem rigtigt; Følgen bliver, at vi give dem en lille Ekstraskat i Tilgift for at ramme dem rigtigt. Det forekommer mig ikke, at der er Spor af mere Begrundelse for den her foreslåede Beskatning af Aktieselskaber med 3 pCt. Der er i Virkeligheden kun en nogenlunde rimelig Basis derfor, og det er den, som var fulgt i det Forslag, som blev forelagt i Fjor, at give Aktionærerne Ret til at fradrage igen dette Beløb ved Ansættelsen af deres Indkomstskat. Men den Vej har man forladt i Nar, fordi man finder, at den er mindre praktisk og hensigtsmæssig; og heri maa jeg til Dels give Udvalget Medhold. Men der var en anden Vej, man kunde gaa; og det er den Vej, der er fulgt i den ny prøvsfise Indkomstskattelov, idet man nemlig der fradrager fra Aktieselskabers Indkomst $3\frac{1}{2}$ pCt. af Aktiekapitalen, idet man gaar ud fra, at for saa vidt man sætter Borgere, der have en Kapitalindtægt, i Skat, vil man oftest ikke ret vide, paa hvilken Maade den væsentlige Kapital er anbragt, og altsaa maa man gaa ud fra, at man har den almindelige Obligationsrente i Indtægt

deraf. For saa vidt de altsaa i Stedet for have anbragt Pengene i Aktier, bliver den virkelige Indtægt ikke rigtig beskattet, det er altsaa kun det Beløb, der gaar ud over den Indtægt, de have af anden lignende Kapitalanbringelse, man vil beskatte. Det er det samme, jeg har foreslaaet i mit principale Indbringelsesforslag, idet jeg mener, at det faktisk siges at være nogenlunde rimeligt og velbegrundet. Ganske vist bliver der ogsaa den Mislighed til Stede, at man kommer til at ramme de ærlige Selvangivere dobbelt, men da det overhovedet er den store Ulempe ved enhver Indkomstskat, at den gaar særlig ud over de ærlige Selvangivere og rammer dem haardest, har jeg troet, at man i dette specielle Tilfælde nok kunde se bort fra denne Ulempe, naar man dog bliver staaende ved en Beskatning kun af det Udbytte, som bliver givet Aktier mere end af anden Kapitalanbringelse. Den eneste begrundede Indvending, der kan gøres herimod, er i Virkeligheden den, at derved bliver den paaregnede Indtægt af den ny Skat noget mindre end den, man har troet at kunne gøre Regning paa, men vi komme tilbage til det, at den eneste Basis for det af Udvalgets Flertal foreslaaede er den, at det er nemt at tage Pengene der; og det forekommer mig dog ikke at være et egentligt Beskatningsprincip, men snarere et Princip af en hel anden Art, som det er meget betænkeligt at komme ind paa i Lovgivningen. Dette vilde formentlig i og for sig derfor være det korrekteste, men man kunde ogsaa nok gaa en noget anden Vej, og det er den, jeg subsidiært har foreslaaet, idet man nemlig kunde sige: i Stedet for at gaa til den særlige Undersøgelse for hvert enkelt Selskabs Bedkommende, gaa vi ud fra det gennemsnitlige. Nu viser det sig imidlertid efter en ret omfattende Undersøgelse, som jeg for en Arrække har gjort, at det gennemsnitlige Udbytte af Aktieselskaber kun er lidt over 5 pCt., og vil man saa sætte Skatten saa højt som 3 pCt., fritager man ingenlunde det ordinære Obligationsudbytte. Derimod kan det siges, da som sagt Gennemsnittet er lidt over 5 pCt., at naar man holder de Aktieselskaber uden for Betragtningen, som slet intet Udbytte give, og derfor heller ikke ville blive beskattede, saa kan Gennemsnittet nok for de andre regnes til op ad mod 6 pCt., saa at man fra det Synspunkt kunde forsvare en Beskatning af 2 pCt., men alt, hvad der gaar ud der over, forekommer mig at være en aldeles vilkaerlig, ubegrundet og uretfærdig Beskatning af dem. Hertil kommer endnu en anden Omstændighed, og det er den Maade, hvorpaa Nettoindtægten beregnes, idet det ogsaa